

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 802/2023
25.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Влатка Тојагића и др, због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, браниоца окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Татића, браниоца окривљеног Влатка Тојагића, адвоката Горана Карадаревића, бранилаца окривљеног Филипа Милутиновића, адвоката Милоша Мршовића, Жељка Санковића и Петра Огњановића и браниоца окривљеног Миленка Вукелића, адвоката Сање Чупић Маљковић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 16/22 од 14.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 16/23 од 27.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, браниоца окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Татића, браниоца окривљеног Влатка Тојагића, адвоката Горана Карадаревића и бранилаца окривљеног Филипа Милутиновића, адвоката Милоша Мршовића, Жељка Санковића и Петра Огњановића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 16/22 од 14.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 16/23 од 27.03.2023. године, и то:

-браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, браниоца окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Татића, и бранилаца окривљеног Филипа Милутиновића, адвоката Милоша Мршовића, Жељка Санковића и Петра Огњановића, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП,

-браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, браниоца окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Татића, и браниоца окривљеног Влатка

Тојагића, адвоката Горана Карадаревића, у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП,

-браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, и браниоца окривљених Живана Драгојловић и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Татића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП,

-браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП,

док се исти захтеви у осталом делу **ОДБАЦУЈУ**.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миленка Вукелића, адвоката Сање Чупић Маљковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 16/22 од 14.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 16/23 од 27.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 16/22 од 14.10.2022. године, окривљени Влатко Тојагић, Милан Драгојловић, Живан Драгојловић, Бојан Павловић, Филип Милутиновић и Миленко Вукелић оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора и то: окривљени Влатко Тојагић, Милан Драгојловић, Живан Драгојловић и Миленко Вукелић у трајању од по 7 година, окривљени Бојан Павловић у трајању од 6 година, окривљени Филип Милутиновић у трајању од 5 година, а окривљени Младен Вукелић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 година, због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године, због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, учињено на штету оштећене АА, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, учињено на штету оштећене ББ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, па је окривљени Младен Вукелић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 година и 5 месеци.

Истом пресудом на основу члана 63. КЗ, окривљенима је у изречене казне затвора урачунато време које су провели у притвору и то окривљеном Влатку Тојагићу време проведено у екстрадиционом притвору од 22.01.2018. године до 28.05.2018. године, као и од 28.05.2018. године па надаље, окривљеном Милану Драгојловићу време проведено у екстрадиционом притвору од 17.09.2019. године до 03.12.2019. године, као и време проведено у притвору почев од 03.12.2019. године па надаље, окривљеном Живану Драгојловићу време проведено у екстрадиционом притвору од 03.02.2018. године до 19.02.2018. године, као и од 19.02.2018. године па надаље, окривљеном Бојану Павловићу време проведено у екстрадиционом притвору од

20.01.2018. године до 13.04.2018. године, као време проведено у притвору почев од 13.04.2018. године па надаље, окривљеном Филипу Милутиновићу време проведено у екстрадиционом притвору од 03.12.2018. године до 14.02.2019. године, као и време проведено у притвору од 14.02.2019. године па надаље и окривљеном Миленку Вукелићу време проведено у притвору почев од 11.12.2017. године па надаље.

Наведеном пресудом на основу члана 84. КЗ према окривљеном Живану Драгојловићу изречена је мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, која ће се извршити у СЗБ у Београду и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, а време проведено у установи на лечењу ће се урачунати у изречену казну затвора.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ према окривљеном Младену Вукелићу изречена је мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног одузет један пиштољ марке „ЦЗ М-57“, кал. 7,65 милиметара, фабричког броја ... и 4 метка за тај пиштољ, по извештају о форензичком прегледу лица места ПУ СР Митровица од 16.12.2017. године.

Наведеном пресудом на основу члана 258. ЗКП, оштећени ВВ упућен је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Истом пресудом на основу члана 261. и 264. ЗКП, обавезани су окривљени - Влатко Тојагић, Милан Драгојловић, Живан Драгојловић, Бојан Павловић, Филип Милутиновић и Младен Вукелић и Миленко Вукелић да на име паушала суду плате износ сваки од по 10.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка које ће суд одредити накнадно посебним решењем, као и да на рачун Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици уплате трошкове ближе наведене у изреци те пресуде, у укупном износу од 391.216,08 динара, трошкове привођења по рачунима МУП-а РС, КПЗ Сремска Митровица ближе наведеним у изреци пресуде, у укупном износу од 1.200,00 динара, које трошкове ће окривљени Влатко Тојагић, Милан Драгојловић, Живан Драгојловић, Бојан Павловић, Филип Милутиновић, Младен Вукелић и Миленко Вукелић солидарно да исплате, као и све друге трошкове, све у року од 60 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП окривљени Миленко Вукелић ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 16/23 од 27.03.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, бранилаца окривљених Влатка Тојагића и Милана Драгојловића и Милана Драгојловића лично, бранилаца окривљених Живана Драгојловића, Бојана Павловића, Филипа Милутиновића, Младена Вукелића и Миленка Вукелића, па је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 16/22 од 14.10.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Влатка Тојагића, Милана Драгојловића и Бојана Павловића, адвокат Љубица Силић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и тачка 9) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, а из образложења ових захтева произилази да су исти поднети и због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине у целини или делимично и предмет врати на поновно одлучивање органу поступка или првостепеном или другостепеном суду или да преиначи у целини или делимично побијане пресуде на тај начин што ће окривљене ослободити оптужбе или им изрећи блаже кривичне санкције или преквалификовати кривична дела и изрећи блаже кривичне санкције;

- бранилац окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 4), 8) и 9) ЗКП ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, а у односу на окривљеног Милана Драгојловића и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да су захтеви поднети и због битне повреде одредаба кривичног поступка члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине у целини или делимично и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду, са предлогом да се нови претрес одржи пред измењеним већем или да преиначи у целини или делимично побијане пресуде на тај начин што ће окривљене ослободити од оптужбе или им изрећи блажу казну или тако што ће Живану Драгојловићу изрећи условну осуду, као меру упозорења, као и да окривљеном Живану Драгојловићу укине изречену меру безбедности, да браниоца обавести о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, а да се извршење извршење правноснажне пресуде прекине, на основу члана 488. став 3. ЗКП;

- бранилац окривљеног Влатка Тојагића, адвокат Горан Карадаревић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе;

- браниоци окривљеног Филипа Милутиновића, адвокати Милош Мршовић, Жељко Санковић и Петар Огњановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреде члана 451. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине у целини или делимично и предмет врати на поновно суђење, с тим да се нови претрес одржи пред измењеним већем или да побијане пресуде преиначи у целини или делимично;

- бранилац окривљеног Миленка Вукелића, адвокат Сања Чупић Миљковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку и то само у односу на овог окривљеног.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца

окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изложених у захтевима, нашао:

- захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, су неосновани у делу у коме се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 9) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) и 3) и члана 441. став 3. ЗКП, док су у преосталом делу недозвољени,

- захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Татића, су неосновани у делу у ком су поднети због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени, односно немају законом прописан садржај,

-захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Филипа Милутиновића, адвоката Милоша Мршовића, Жељка Санковића и Петра Огњановића, је неоснован у делу у коме је поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен,

- захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Влатка Тојагића, адвоката Горана Карадаревића је неоснован у делу коме је поднет због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП,

- захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миленка Вукелића, адвоката Сање Чупић Маљковић, је недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, браниоци окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића, Милана Драгојловића, Живана Драгојловића и Филипа Милутиновића, адвокати Љубица Силић, Иван Татић, Милош Мршовић, Жељко Санковић и Петар Огњановић у захтевима за заштиту законитости наводе да је другостепена пресуда у овом кривичном поступку донета у већу састављеном од судија Зорана Париповића, председника већа, Боривоја Папа, Дарка Тадића, Ђурђине Бјелобаба и Милорада Дедића, чланова већа, а које судије су у више наврата одлучивале о жалбама на решења о продужењу притвора овим окривљенима и то:

-судије Ђурђина Бјелобаба и Зоран Париповић у решењима Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1319/19 од 16.09.2019. године, Кж2 283/20 од 18.02.2020. године, Кж2 655/20 од 23.04.2020. године, Кж2 1358/20 од 25.08.2020. године и Кж2 193/21 од 09.02.2021. године,

-судија Ђурђина Бјелобаба у решењу Апелационог суда у Новом Саду Кж2 15/20 од 06.01.2020. године,

-судија Боривоје Пап у решењу Апелационог суда у Новом Саду Кж2 507/22 од 04.04.2020. године,

-судије Милорад Дедић и Боривоје Пап у решењу Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1749/22 од 10.11.2020. године.

Поред тога у захтевима се наводи и да су судије Милорад Дедић, Дарко Тадић и Боривоје Пап учествовали у доношењу решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 817/21 од 13.01.2022. године којим је укинута пресуда Вишег суда у Сремској

Митровици К 57/19 и то због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, због учешћа судије Марице Јолић у доношењу првостепене пресуде, а која судија је претходно у истом предмету, одлучивала о притвору, као мери обезбеђења присуства окривљених у овом кривичном поступку.

У захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених указује се да је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП учињена на тај начин што су наведене судије, које су више пута учествовале у доношењу одлука о притвору изразиле оправдану сумњу да су окривљени извршили кривична дела која су им била стављена на терет, а што представља заузимање става о кривници окривљених и указује на висок степен пристрасности приликом одлучивања у доношењу другостепене пресуде која се побија овим захтевима, као и да у погледу повреде закона учињене на штету окривљених на наведени начин, постоје бројне одлуке Европског суда за људска права.

Из списка предмета произилази да је решење Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1319/19 од 16.09.2019. године донето у већу састављеном од судија Ђурђине Бјелобаба, председника већа, Зорана Париповића и Здравке Писарић, чланова већа и да су тим решењем одбијене као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Влатка Тојагића, адвоката Љубице Силић, Јовице Ковачевића и Горана Карадаревића, браниоца окривљеног Миленка Вукелића, адвоката Сање Чупић Миљковић, браниоца окривљеног Бојана Павловића, адвоката Љубице Силић, браниоца окривљеног Живана Драгојловића, адвоката Ивана Татића и браниоца окривљеног Филипа Милутиновића, адвоката Милоша Мршовића изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 578/19 од 06.08.2019. године. Из образложења те одлуке прозилази да је правилно првостепени суд продужио притвор против окривљеног Влатка Тојагића, Живана Драгојловића, Филипа Милутиновића, Миленка Вукелића и Бојана Павловића, због оправдане сумње да су извршили кривично дело тешко убиство у покушају у саизвршилаштву из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. и члана 33. КЗ, а окривљени Миленко Вукелић и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, окривљени Живан Драгојловић и кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. КЗ и то према окривљенима Влатку Тојагићу, Живану Драгојловићу, Филипу Милутиновићу и Бојану Павловићу на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, јер су се окривљени налазили у бекству, за њима је расписана потерница, након лишења су се налазили у екстрадиционом притвору и испоручени су органима Републике Србије, па би се у случају боравка на слободи, могли поново дати у бекство и бити недоступни државним органима, а према окривљенима Влатку Тојагићу, Живану Драгојловићу, Филипу Милутиновићу, Бојану Павловићу и Миленку Вукелићу и на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, јер су ови окривљени раније осуђивани и то за кривична дела са елементима насиља, што представља особите околности које указују да би у кратком временском периоду могли поновити кривично дело.

Решења Апелационог суда у Новом Саду:

-Кж2 15/20 од 06.01.2020. године (у чијем доношењу је учествовала судија Ђурђина Бјелобаба и којим су одбијене као неосноване жалбе бранилаца окривљених Миленка Вукелића, Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Филипа Милутиновића изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 898/18 од 04.12.2019. године)

-Кж2 283/20 од 18.02.2020. године (у чијем доношењу су учествовале судије Ђурђина Бјелобаба и Зоран Париповић и којим су одбијене као неосноване жалбе окривљеног Влатка Тојагића, браниоца окривљеног Миленка Вукелића и браниоца окривљеног Филипа Милутиновића изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 47/20 од 30.01.2020. године)

-Кж2 655/20 од 23.04.2020. године (у чијем доношењу су учествовале судије Ђурђина Бјелобаба и Зоран Париповић којим су одбијене као неосноване жалбе бранилаца окривљених Влатка Тојагића, Миленка Вукелића, Бојана Павловића, Милана Драгојловића – који се налазио у притвору из разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП са истим образложењем као и у односу на друге окривљене, и Филипа Милутиновића изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 190/20 од 30.03.2020. године)

-Кж2 1358/20 од 25.08.2020. године (у чијем доношењу су учествовале судије Ђурђина Бјелобаба и Зоран Париповић којим су одбијене као неосноване жалбе бранилаца окривљених Влатка Тојагића, Миленка Вукелића и Филипа Милутиновића изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 422/20 од 24.07.2020. године)

-Кж2 193/21 од 09.02.2021. године (у чијем доношењу су учествовале судије Ђурђина Бјелобаба и Зоран Париповић и којим су одбијене као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Влатка Тојагића, Миленка Вукелића, Филипа Милутиновића, Живана Драгојловића и Милана Драгојловића изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв 23/21 од 22.01.2021. године)

-Кж2 507/22 од 04.04.2022. године (у чијем доношењу је учествовао судија Боривоје Пап и којим су одбијене жалбе бранилаца окривљеног Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгутиновића изјављене против решења о продужењу притвора Вишег суда у Сремској Митровици Кв 141/22 од 11.03.2022. године);

садрже у својим образложењима, констатацију суда да постоји оправдана сумња да су окривљени извршили кривична дела која су им стављена на терет, као и разлоге због којих су испуњени услови за задржавање окривљених у притвору по законском основу из члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода је гарантовано да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

У циљу очувања стандарда независног и непристрасног суда и права на правично суђење, гарантованих одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, у Законику о кривичном поступку одредбом члана 37. прописани су разлози за изузеће судија.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 1)-4) ЗКП, предвиђене су ситуације у којима се судија или судија поротник мора обавезно изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због одређеног односа и повезаности судије са учесницима у поступку или због претходног поступања у истом кривичном предмету, па је тако у тачки 4) прописано да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Апсолутно битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП постоји ако је у одређеном кривичном предмету у суђењу на главном претресу учествовао судија која је морао бити изузет од вршења судијске дужности, што се односи, између осталог и на разлог што је у истом предмету учествовао у потврђивању оптужнице – члан 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Одредбом члана 210. до 216. ЗКП прописано је да одлучивање о притвору подразумева оцену испуњености законом прописаних разлога за одређивање, продужење или укидање те мере, у које спада и оцена постојања основа сумње да је окривљени извршио кривично дело, па је тако одредбом члана 211. став 1. ЗКП, прописано да се притвор може одредити против лица за које постоји основана сумња је учинило кривично дело.

Одредбом члана 2. тачка 18) ЗКП, прописано је да је „основана сумња“ скуп чињеница које непосредно указују да је одређено лице учинилац кривичног дела, а тачком 19) истог члана прописано је да је „оправдана сумња“ скуп чињеница које непосредно поткрепљују основану сумњу и оправдавају подизање оптужбе.

Врховни суд је, оцењујући изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, поред уставних и законских одредби имао у виду и досадашњу праксу Европског суда за људска права, која се иницијално заснивала на објективној концепцији заснованој на строгој раздвојености функције гоњења, истраге и суђења, па све до концепције која је више субјективна, јер претпоставља анализу околности конкретног случаја у којем се решава питање поштовања раздвојености наведених функција.

По налажењу Врховног суда, учествовање судије у одлучивању о притвору, у истом предмету, по правилу, не представља разлог за његово обавезно изузеће приликом одлучивања о кривици истог окривљеног, већ постојање предубеђења као разлога за његово изузеће зависи од тога да ли је приликом доношења одлуке о притвору, заузео јасан став о кривици окривљеног, а што представља фактичко питање које се процењује у сваком појединачном предмету.

Стоји чињеница да је у образложењима решења Апелационог суда у Новом Саду, којима су одбијене жалбе на решења којима су окривљенима Влатку Тојагићу, Милану Драгојловићу, Живану Драгојловићу, Бојану Павловићу, Филипу Милутиновићу и Миленку Вукелићу продужени притвори, између осталог наведено, да

због постојања околности прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, ту меру треба према окривљенима продужити, јер „постоји оправдана сумња да су окривљени извршили кривична дела...“, међутим, по становишту Врховног суда, утврђивање постојања оправдане сумње био би процес у коме би се веће бавило оценом доказа и њихове довољности за потврђивање оптужнице, а што одлучујући о жалбама на наведена решења није био случај, јер се суд није бавио оценом доказа и њиховим квалитетом, већ је само навео да постоји оправдана сумња, а којом се претходно бавило неко друго веће, јер је оптужница претходно била потврђена, па се самим навођењем ове чињенице веће које је одлучивало о жалбама на решења о продужењу притвора не може поистоветити са већем које одлучује о потврђивању оптужнице, већ је приликом одлучивања о жалбама на наведена решења само констатована чињеница да оправдана сумња већ постоји.

Из наведеног разлога, по налажењу Врховног суда, судије Зоран Париповић, Боривоје Пап, Ђурђина Бјелобаба и Милорад Дедић својим учешћем у доношењу решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1319/19 од 16.09.2019. године, Кж2 15/20 од 06.01.2020. године, Кж2 283/20 од 18.02.2020. године, Кж2 655/20 од 23.04.2020. године, Кж2 1358/20 од 25.08.2020. године, Кж2 193/21 од 09.02.2021. године и Кж2 507/22 од 04.04.2022. године, нису значајније изразиле став у погледу кривице окривљених, који би довео у сумњу њихову непристрасност у односу на касније мериторно одлучивање.

Све наведено односи се и на учешће судија Милорада Дедића, Дарка Тадића и Боривоја Папа у доношењу решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 817/21 од 13.01.2022. године, којим је укинута пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 57/19 и то због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, у ком решењу су наведене судије првостепену пресуду укинуле из процесних разлога, као и на учешће судија Милорада Дедића и Боривоја Папа у доношењу решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1749/22 од 10.11.2022. године, којим су одбијене као неосноване жалбе бранилаца окривљених Влатка Тојагића, Милана Драгојловића, Живана Драгојловића, Бојана Павловића, Филипа Милутиновића и Миленка Вукелића изјављене против решења Вишег суда у Сремској Митровици К 16/22 од 14.10.2022. године, којим је, након изрицања неправноснажне првостепене пресуде продужен притвор према окривљенима.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, браниоца окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Татића, и бранилаца окривљеног Филипа Милутиновића, адвоката Милоша Мршовића, Жељка Санковића и Петра Огњановића, којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвокат Љубица Силић, у поднетим захтевима за заштиту законитости наводи да је чињенични опис кривичних дела за која су окривљени оглашени кривим првостепени суд мењао на тај начин што је додао да су сви окривљени оштећенима нанели тешке телесне повреде, што је незаконито, јер је током поступка једино било могуће утврђивати да ли се под чињенични опис кривичног дела који је прецизиран у диспозитиву оптужног акта, могло подвести кривично дело и које кривично дело, па су

окривљени Влатко Тојагић, Бојан Павловић и Милан Драгојловић оглашени кривим да су предузели противправне радње у већем степену од степена који је наведен у оптужном акту, на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Прецизираном оптужницом Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици КТО 25/19 од 04.07.2019. године окривљенима Влатку Тојагићу, Милану Драгојловићу, Живану Драгојловићу, Бојану Павловићу, Филипу Милутиновићу, Младену Вукелићу и Миленку Вукелићу стављено је на терет да су дана ...2017. године, око 00:45, у Сремској Митровици, у улици ..., у угоститељском објекту „...“, у заједници и по претходно међусобном договору, покушали да лише живота више лица и то тако што су након вербалне расправе између окривљеног Бојана Павловића зв. „Жика“ и ошт. ВВ зв. „ВВ1“, полицијског службеника који је био у друштву са оштећеним ГГ, радником КПЗ Сремска Митровица, а која расправа се одиграла испред наведеног локала и касније наставила унутар локала где је дошло до физичког обрачуна између свих окривљених и оштећених ВВ и ГГ, у овом физичком обрачуна, именованим оштећенима рукама и ногама задавали више удараца по глави и телу, настављајући са тим радњама и када су оштећени пали на под, што је трајало неколико минута, да би једног момента окривљени Миленко Вукелић, док је у десној руци држао ватрено оружје – пиштољ који је неовлашћено носио, чврстим предметом који је држао у левој руци почео да удара оштећеног ВВ по глави, док је исти лежао на поду, након чега је окривљени Миленко Вукелић стао ногом на главу оштећеном ВВ и газио га, док су за то време сви остали окривљени шутирала именоване оштећене ногама и ударали рукама по телима, да би у једном моменту био испаљен хитац који је рикошетирао и ударио у плафон локала у којем је тада било више гостију, за које време су сви окривљени наставили да туку оштећеног ВВ и оштећеног ГГ, бацајући на њих столице и сто и ударајући их по главама, док је окривљени Живан Драгојловић у једном моменту узео више стаклених флашица, разбио их о сто и њима наносио посекотине и убоде по главама и телима оштећених, при чему је оштећеном ГГ одсекао лево уво, а оштећеном ВВ почео да сече лево уво, не престајући са оваквим радњама упркос обилном крварењу оштећених, а окривљени Влатко Тојагић још једном шутируо ногом по глави ошт. ВВ, након чега је окривљени Младен Вукелић држећи у руци ватрено оружје – пиштољ који је неовлашћено носио, пришао ошт. ВВ док је исти лежао на поду заједно са оштећеним ГГ, нанео му више удараца рукама и ногама по глави и телу, да би потом употребом предметног ватреног оружја изазвао опасност за живот и тело људи и оштећенима АА и ББ нанео лаке телесне повреде, тако што је у празан простор испалио насумични хитац из пиштоља који је држао у десној руци, који је хитац прошао непосредно поред десног рамена окривљеног Влатка Тојагића, након чега је метак рикошетирао, односно одбио се у правцу сепареа у ком су се налазиле оштећене АА и ББ, заједно са другим гостима локала, услед чега је оштећена ББ задобила више повреда у виду устрелних рана нанесеним деловањем фрагмената распарчаног пројектила испаљеног из пиштоља у пределу десне потколенице и у виду окрзотине у пределу леве бутине, које повреде по природи представљају лаке телесне повреде у свом појединачном и збирном деловању, док је оштећена АА задобила више повреда у виду отворених – резних рана у пределу четвртог и петог прста леве шаке које су проузроковане фрагментима распарчаног пројектила, које повреде по природи представљају лаке телесне повреде у свом појединачном и збирном деловању, док су за то време оштећени ВВ и ГГ непомично лежали у локвама крви на поду предметног угоститељског објекта, при чему сви окривљени нису престајали са физичким нападима упереним према њима, те је окривљени Живан

Драгојловић поновно неколико пута ударио по глави оштећеног ВВ док се окривљени Младен Вукелић за то време задржао у предметном локалу у чијем је магацину сакрио пиштољ, а којим радњама су сви окривљени исказали посебну упорност, суровост и свирепост у nanoшењу повреда именованим оштећенима које су се код оштећеног ВВ огладале у виду раздерно-нагњечне ране у пределу десне ушне шкољке, разделно-нагњечне ране у пределу леве ушне шкољке, раздерно-нагњечне ране у чеоном пределу главе, раздерно-нагњечне ране у пределу гребена носа, раздерно-нагњечне ране у пределу левог образа, раздерно-нагњечне ране у пределу леве стране врата, раздерно-нагњечне ране у пределу лица испред леве ушне шкољке, крвног подлива меких ткива у околини левог ока, раздерно-нагњечне ране у пределу горње и доње усне, раздерно-нагњечне ране у косматом делу главе, раздерно-нагњечне ране у пределу обе шаке и десне подлактице, које повреде су проузроване вишекратним деловањем механичком силом на повређене делове тела оштећеног и које повреде у свом збирном деловању по природи представљају тешке телесне повреде са наружењем – унакажењем, док су се код оштећеног ГГ огледале у виду ампутираног дела леве ушне шкољке, раздерно-нагњечне ране у чеоном пределу, раздерно-нагњечне ране у пределу левог образа, раздерно-нагњечне ране у пределу гребена носа, отворене раздерно-нагњечне ране и секотине у пределу леве подлактице и прстију обе шаке, више секотина у косматом пределу главе, раздерно-нагњечне ране у пределу леђа и убодне ране у левом слабинском пределу, које повреде су проузроковане вишекратним деловањем механичком силом на повређене делове тела оштећеног и које повреде у свом збирном деловању по природи представљају тешке телесне повреде са наружењем – унакажењем, при чему су сви окривљени били способни да схвате значај својих дела, да управљају својим поступцима, били су свесни својих дела чија су извршења хтели и били свесни да су њихова дела забрањена, с тим што је окривљени Младен Вукелић у погледу лаких телесних повреда које је оружјем нанео оштећенима ББ и АА, био свестан да исто дело може учинити, па на то пристао, чиме би извршили по једно кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. и 33. КЗ, а окривљени Младен Вукелић и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са два кривична дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени Миленко Вукелић и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које су окривљени Влатко Тојагић, Милан Драгојловић, Живан Драгојловић, Бојан Павловић, Филип Милутиновић, Младен Вукелић и Миленко Вукелић оглашени кривим садржаног у изреци првостепене пресуде, произилази да је он идентичан са чињеничним описом радњи извршења кривичног дела које је прецизираном оптужницом Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици КТО 25/19 од 04.07.2019. године окривљенима било стављено на терет, осим у делу изреке у коме се наводи да су „сви окривљени наставили да задају ударце“ (19 ред изреке), док је у оптужници наведено „да су сви окривљени наставили да туку оштећеног“ и у 27. реду изреке, после речи пиштољ, у односу на оптужницу, додато је „марке ЦЗ М 57 кал. 7,65мм, фабричког броја ... са пет метака“, док у четвртом реду изреке уместо речи „покушали да лише живота више лица“ што је наведено у оптужници, означено „тешко телесно повредили оштећеног ВВ и ГГ“.

У односу на оптужни акт изрека првостепене пресуде, након чињеничног описа радњи извршења кривичних дела за која су окривљени оглашени кривим, садржи и наводе „док је окривљени Влатко Тојагић био у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса средњег интензитета, па су његове способности схватања значаја дела, као и могућност да управља поступцима биле смањене, али не битно, био свестан свога дела, чије извршење је хтео и био свестан да је његово дело забрањено, а окривљени Бојан Павловић се у време извршења кривичног дела налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, па су његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не битно, био свестан својих дела, чије је извршење хтео и био свестан да је његово дело забрањено, окривљени Живан Драгојловић у време извршења дела налазио се у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, алкохолне зависности и у стању једноставне алкохолне опијености, па су његове способности схватања значаја дела, као и могућност да управља поступцима биле смањене, био свестан свога дела, чије извршење је хтео и био свестан да је његово дело забрањено, а окривљени Милан Драгојловић се налазио у време извршења кривичног дела у стању једноставне алкохолне опијености и у стању повишене емоционалне напетости, чији је психолошки садржај био афект страха средњег интензитета, па су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не битно, те је био свестан свога дела, чије извршење хтео и био свестан да је његово дело забрањено“.

У радњама описаним у изреци првостепене пресуде, стичу се сви битни елементи кривичних дела за које су окривљени оглашени кривим, а наведеним изменама чињеничног описа радње извршења кривичног дела из оптужнице и правном квалификацијом кривичних дела, по налажењу Врховног суда првостепени суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљених. Таквим поступањем првостепени суд је само ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, (нарочито у погледу описаних елемената умишљаја окривљених, који су утврђени на основу одговарајућих вештачења), крећући се при том у оквиру оптужнице, при чему наведена измена није извршена на штету окривљених, јер су битна обележја ових кривичних дела блиска, односно постоји истоветност чињеничног описа радње извршења, као и начин извршења кривичних дела, посебно што правна квалификација радњи због којих су окривљени оглашени кривим није тежа од оне која је наведена у изреци оптужнице. Изменом чињеничног описа извршења кривичног дела, како је то учињено у првостепеној пресуди, није извршено додавање више криминалне активности и веће криминалне воље окривљенима, чиме би се отежао њихов положај у погледу правне квалификације дела или кривичне санкције, већ је суд у свему поступао у складу са законом, а у смислу одредбе члана 420. став 2. ЗКП.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвокат Љубица Силић, поднела је захтеве за заштиту законитости због

битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438.став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на допунском налазу и мишљењу вештака Мирослава Бусарчевића, који није проверљив доказ и није законит, јер тај вештак није имао наредбу за вештачење из области балистике, није био на лицу места, односно на месту извршења кривичног дела, како би евентуално пронашао и упоредио трагове на основу којих би се могло изјашњавати да ли је било трагова пуцања и колико. На исту повреду закона указује се и у захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвоката Ивана Тадића наводима да је налаз и мишљење вештака Бусарчевића из поља балистике и као такав, незаконит доказ.

Из списка предмета произилази да је наредбом Вишег суда у Сремској Митровици К 57/19 од 20.12.2019. године одређено комбиновано вештачење, трасолошко и судско – медицинско вештачење и за вештаке су одређени вештаци Мирослав Бусарчевић и др Ивица Милосављевић, а да је задатак вештака био да обаве обраду слика окривљених Влатка Тојагића, Милана Драгојловића, Живана Драгојловића Филипа Милутиновића, Бојана Павловића и Миленка Вукелића, наложено је ПУ Сремска Митровица да вештаку Мирославу Бусарчевићу достави фотографије свих горе наведених лица, као и лица Младена Вукелића, а које поседује ПУ за потребе издавања личних докумената, заједно са видео снимком записника о увиђају КУ 2783/17 од 13.12.2017. године као и ЦД са фотографијама увиђаја догађаја у ... у Сремској Митровици од ...2018. године, нађених трагова на лицу места, ЦД фотографија КТУ 739/17 од 19.12.2017. године и КТУ 767/17 од 20.12.2017. године и наложено је КПЗ Сремска Митровица да омогући вештацима Мирославу Бусарчевићу и Ивици Милосављевићу да од окривљених који се налазе у тој установи обаве обраду њихових слика за потребе вештачења. У наредби је наведено да је потребно утврдити да ли се на снимцима, забележеним критичном приликом када је извршено кривично дело и када у повређени оштећени ВВ и ГГ, налазе за сво време догађаја именовани окривљени, које радње, када и ко од наведених лица предузима према коме од оштећених, која лица на снимцима држе ватрено оружје, да ли и када врше опалјивање, те која лица и коме и којим предметима (туп предмет, нож, стакло, грло од разбијених флаша и сл), ногама, рукама и сл наносе ударце у главу, тело, убодне ране, посекотине и сл. именованим оштећенима, те је потребно да се изјасне вештаци о доласку појединих актера на лице места, као и одласку са лица места.

Поступајући по наведеној наредби Вишег суда у Сремској Митровици, наложено вештачење је обављено и о томе суду достављен налаз и мишљење потписан од стране мр Мирослава Бусарчевића и др Предрага Стојановића дана 24.09.2020. године.

Вештак Мирослав Бусарчевић је у својим одговорима на примедбе стручног саветника мр Зорице Суботић дана 18.01.2021. године, а вештак Мирослав Бусарчевић са Предрагом Стојановићем, у својим одговорима на примедбе стручног саветника др Марије Ђурић Срејић дана 12.02.2021. године, а вештак Мирослав Бусарчевић и на главном претресу 18.02.2021. године, остали су при свом налазу и мишљењу. Вештак Мирослав Бусарчевић се, на главном претресу 18.02.2021. године, изричито изјаснио о томе да биометријска испитивања спадају у област трасологије, које је он и применио у комбинацији са морфолошким описом од стране специјалисте судске медицине, као и да није износио своје мишљење из области балистике.

Имајући у виду да је вештак мр Мирослав Бусарчевић одређен од стране суда наредбом за комбиновано вештачење (трасолошко и судско – медицинско) са задацима ближе наведеним у тој наредби, његов налаз и мишљење, као и накнадно давање одговора на примедбе стручних саветника и исказ на главном претресу, дати у су потпуности у складу са задацима вештачења који су наведени у наредби суда и то из стручне области за коју је и одређен да вештачи, при чему се овај вештак није изјашњавао о питањима из области балистике, па су наводи бранилаца окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвоката Љубице Силић и браниоца окривљених Милана Драгојловића и Живана Драгојловића, адвоката Ивана Татића, којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП од стране Врховног суда, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвокат Љубица Силић, бранилац окривљеног Влатка Тојагића, адвокат Горан Карадаревић, и бранилац окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татић, у захтевима за заштиту законитости указују на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, наводима да се у радњама окривљених не стичу битни елементи кривичних дела за које су оглашени кривим, да изрека не садржи елементе саизвршилаштва окривљених, оспоравају правну квалификацију, а бранилац окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татић, у захтевима наводи и да су ови окривљени критичном приликом поступали у нужној одбрани.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Влатка Тојагића, Живана Драгојловића, Милана Драгојловића и Бојана Павловића, Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исте повреде кривичног закона, одбрана окривљених указивала је и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио те жалбене наводе неоснованим и о томе, на страни 10 став 3, страни 11 став 1. и страни 14. став 2. образложења своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне и на те разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвокат Љубица Силић, у захтевима за заштиту законитости наводи да су окривљенима изречене високе казне затвора, што је незаконито и неосновано, а стиче се утисак, да је суд применио одредбу члана 55а КЗ која се односи на вишеструки поврат, којом је предвиђено да ће суд, за кривично дело које је учињено са умишљајем за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне за то дело, под условима ако је учинилац два пута осуђен за кривична дела са умишљајем на затвор од најмање једну годину и ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне, до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година. Како је наведена одредба закона ступила на правну снагу у децембру 2019. године, а кривична дела за која су окривљени оглашени кривим су извршена у децембру 2017. године, наведена одредба закона се не може применити, па је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на штету окривљених.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтеву за заштиту законитости произилази да су окривљени Влатко Тојагић, Бојан Павловић и Милан

Драгојловић, због извршења кривичног дела тешке телесне повреде у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ применом члана 4, 5, 14, 42, 43, 45. и 54. КЗ осуђени на затворске казне у трајањима ближе наведеним у изреци те пресуде, а из образложења наведене пресуде произилази да је суд, одмеравајући казну окривљенима и оцењујући отежавајуће и олакшавајуће околности на страни окривљених, применио исте законске одредбе.

Из напред наведеног произилази да у односу на окривљене Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића приликом одмеравања казне није примењена одредба члана 55а КЗ (која је у примени од 01.12.2019. године), већ да се суд приликом одмеравања казне кретао у границама прописаног минимума и максимума казне затвора за кривична дела за која су окривљени оглашени кривим, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца ових окривљених којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљених Влатка Тојагића, Бојана Павловића и Милана Драгојловића, адвокат Љубица Силић, у захтевима за заштиту законитости као разлог подношења истиче и повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, наводећи да суд није могао донети одлуку о имовинскоправном захтеву, с обзиром да су окривљени обештетили оштећене.

Одредбом члана 441. став 3. ЗКП прописано је да се одлука о „досуђеном имовинскоправном захтеву“ или одлука о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, може побијати ако је суд овом одлуком повредио законске одредбе.

Изреком побијане првостепене пресуде Вишег суда у Сремској Митровици, која је потврђена другостепеном пресудом, окривљени су оглашени кривим и осуђени на казне затвора, а оштећени ВВ је на основу одредбе члана 258. ЗКП упућен да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку.

Полазећи од наведеног и цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног суда, како је, према изреци правноснажне пресуде оштећени упућен да имовинскоправни захтев може да оствари у парничном поступку у смислу члана 258. ЗКП, у конкретном случају, суд није ни досудио имовинскоправни захтев, па побијаном правноснажном пресудом није ни могла бити учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП. Околности које се тичу међусобних односа између окривљених и оштећеног у погледу обештећења, нису од утицаја на законитост побијаних пресуда у погледу имовинскоправног захтева, па је Врховни суд изнете наводе захтева оценио као неосноване.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

У образложењу својих захтева, бранилац окривљених Влатка Тојагића, Милана Драгојловића и Бојана Павловића, адвокат Љубица Силић, наводи да је изрицањем скоро максималне казне која је запређена за кривична дела за која су окривљени

оглашени кривим, погрешно примењена и одредба члана 54. КЗ, која се односи на одмеравање казне, а да у погледу окривљеног Влатка Тојагића приликом одмеравања казне суд није узео у обзир да је за „поједина кривична дела овај окривљени законски рехабилитован“, док бранилац окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татић у образложењима својих захтева истиче да у погледу окривљеног Живана Драгојловића приликом разматрања олакшавајућих околности суд није узео у обзир искрено изражено кајање окривљеног, због чега постоји погрешна процена привилегујућих околности у побијаним пресудама што има последицу на утврђену казну, док је у односу на окривљеног Милана Драгојловића, због погрешне примене материјалног права, дошло до незаконите санкције тј. превисоке казне а да овом окривљеном као олакшавајућа околност није цењено да је обештетио оштећеног. На наведени начин се заправо указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која не представља законом прописан разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд, поднете захтеве у овом делу оценио као недозвољене.

Бранилац окривљених Влатка Тојагића, Милана Драгојловића и Бојана Павловића, адвокат Љубица Силић, бранилац окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татића, и браниоци окривљеног Филипа Милутиновића, адвокати Милош Мршовић, Жељко Санковић и Петар Огњановић у својим захтевима за заштиту законитости указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама (члан 440. ЗКП) и то:

-бранилац окривљеног Влатка Тојагића, адвокат Љубица Силић, у захтеву наводи да овај окривљени није имао договор са осталим окривљенима за извршење кривичног дела, да је опасност за оштећене у конкретном случају била апстрактна, да се окривљени међусобно не познају, да је окривљени започео тучу, али да је једино могао допринети настанку лаких телесних повреда код оштећеног ВВ, јер су радње окривљеног биле усмерене само на овог оштећеног, да се није сагласио са радњама других окривљених, да је спречавао радње других окривљених и да у том правцу постоје докази, да је према налазу вештака код њега у време извршења кривичног дела постојао афекат беса, а што указује да није постојао претходни договор са осталим окривљенима;

-бранилац окривљеног Милана Драгојловића, адвокат Љубица Силић, у захтеву наводи да је окривљени Милан Драгојловић, на кога је оштећени ВВ пуцао, био у афекту страха и уплашен за свој живот, да је јасно да се није договорио са другим окривљенима за извршење кривичног дела, и да је критичном приликом само дошло до туче, да се окривљени није сагласио са радњама других, већ је напротив одгурнуо окривљеног Живана Драгојловића да би га спречио у извршењу радњи, да из налаза вештака Бусарчевића произилази да је окривљени ударао песницом и вукао оштећеног ВВ због чега му је могао нанети само лаке телесне повреде;

-бранилац окривљеног Бојана Павловића, адвокат Љубица Силић, у захтеву наводи да је увидом у видео запис и из одбране овог окривљеног утврђено да је овај окривљени задобио повреду ноге од оштећеног ВВ који је физички насрнуо на њега, да је овај окривљени био под афектом страха, да критичном приликом није постојао међусобни договор између окривљених нити договор за nanoшење тешких телесних

повреда, а да је са оштећеним ВВ имао само вербалну расправу и да није предузео ни једну конкретну радњу;

-бранилац окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татић, у захтевима за заштиту законитости износи сопствену анализу тока овог кривично-правног догађаја, указује да је оштећени ВВ био упознат са доказима из истраге, да је догађај испровоциран од стране оштећених и да оштећени нису давали истините исказе, износи своју оцену изведених доказа, полемише са мишљењима и налазима вештака, и на основу свега наведеног, износи своје закључке о правној квалификацији, а у вези са блажом правном квалификацијом на основу сопствене оцене доказа, истиче да је у односу на окривљеног Милана Драгојловића наступила застарелост кривичног гоњења и указује на постојање доказа да је на страни окривљених постојала нужна одбрана, а да није доказан умишљај и кривица на страни оба окривљена. У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Живана Драгојловића истиче да је овај окривљени критичном приликом био нападнут, да је био у афекту страха због отимања пиштоља, да је био збуњен због пуцња у правцу његовог брата, због чега је био битно смањено урачунљив, а да је у односу на овог окривљеног од доношења пресуде престала потреба за изреченом мером безбедности обавезног лечења алкохоличара;

-браниоци окривљеног Филипа Милутиновића, адвокати Милош Мршовић, Жељко Санковић и Петар Огњановић, у захтеву наводе да су нетачни наводи првостепене пресуде и да је суд погрешно оценио изведене доказе, као и да се оценом доказа од стране самих бранилаца, у конкретном случају ради о кривичном делу лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ;

Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених, у овом делу, оценио као недозвољене.

Бранилац окривљених Влатка Тојагића, Милана Драгојловића и Бојана Павловића, адвокат Љубица Силић, бранилац окривљених Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татић и браниоци окривљеног Филипа Милутиновића, адвокати Милош Мршовић, Жељко Санковић и Петар Огњановић у захтевима за заштиту законитости указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и то:

-бранилац окривљених Влатка Тојагића, Милана Драгојловића и Бојана Павловића, адвокат Љубица Силић, у захтевима наводи да судови нису образложили саизвршилаштво – везу између радњи окривљених и наступања тешких телесних повреда, да образложење не садржи разлоге на основу чега је утврђен претходни договор за извршење кривичног дела,

-бранилац окривљених Милана Драгојловића и Живана Драгојловића, адвокат Иван Татић, у захтевима наводи да побијане пресуде не садрже образложење у погледу умишљаја окривљених,

-браниоци окривљеног Филипа Милутиновића, адвокат Милош Мршовић, Жељко Санковић и Петар Огњановић, у захтеву наводе да из образложења првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим не произилази да су окривљени поступали по претходном договору остварујући заједничку одлуку по принципу поделе посла са директним умишљајем, као и да недостају разлози у образложењу пресуде који се односе на индивидуализацију радње сваког од окривљених и образложење доприноса сваког од окривљених;

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднете захтеве за заштиту законитости, у наведеном делу оценио као недозвољене.

Браниоци окривљеног Филипа Милутиновића, адвокат Милош Мршовић, Жељко Санковић и Петар Огњановић, у захтеву за заштиту законитости истичу и повреду закона из члана 451. ЗКП, указујући да је другостепени суд сам ценио нове доказе, али како наведена повреда закона, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је захтев у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљених Милана Драгојловића и Живана Драгојловића, адвокат Иван Татић, захтеве за заштиту законитости поднео је и због повреде закона из члана 460. ЗКП, указујући да се другостепени суд није упознао са снимцима сигурносних камера и упоредио их са контрадикторним исказима оштећених, због чега је прекршен члан 16. став 2. ЗКП, међутим, како наведена повреда закона, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је поднете захтеве у овом делу оценио као недозвољене.

Бранилац окривљеног Живана Драгојловића и Милана Драгојловића, адвокат Иван Татић, у поднетим захтевима за заштиту законитости као разлог подношења истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведене повреде закона састоје, то захтеви у овом делу немају прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП, који налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона се ради, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, с обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтеви у овом делу немају законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног Миленка Вукелића, адвокат Сања Чупић Маљковић, поднела је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али у образложењу наведене повреде у захтеву се наводи да је вештак трасолог Мирослав Бусарчевић вештачење извршио на основу делимичних снимака камера, које су лошег квалитета и да је, када је достављен

целокупан материјал радио допунско вештачење, а да је вештачење целокупног снимка догађаја урадио вештак Дејан Белић, који децидно тврди да окривљени није био на лицу места у време критичног догађаја. Надаље, у захтеву за заштиту законитости се наводи да суд није усагласио налазе и мишљења два супротстављена стручна мишљења, због чега је вештачење вештака Мирослава Бусарчевића незаконит доказ, јер је супротан налазима вештака Дејана Белића.

У конкретном случају бранилац окривљеног Миленка Вукелића навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миленка Вукелића, адвоката Сање Чупић Маљковић оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци и то у ставу првом изреке, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Влатка Тојагића, Милана Драгојловића, Бојана Павловића, Живана Драгојловића и Филипа Милутиновића, одбијени као неосновани, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме су исти захтеви одбачени, а у ставу другом изреке, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**